

Mladá kapela začne hrát a kde jinde otestovat kvalitu svého umění, když ne na soutěžích. Soutěže bývají první možností ukázat se před porotou složenou z lidí zpravidla znalých a uznávaných ve svém oboru a případný úspěch či postup do finále soutěže či úspěch ve finále soutěže může katapultovat kapely na jiné festivaly nebo na folkové výsluní. Tak mnohdy míní kapely samotné. Prestižní soutěže jsou v současné době dvě: Porta (vyberte si která z těch dvou) a Zahrada. Pozor ! Zahrada není soutěž v pravém slova smyslu :-). Je přehlídkou zajímavých kapel a pouze odrazovým můstkem pro kapelu. Tak píší organizátoři soutěže.

Po čase skupina, když má štěstí, získá nějakou z těchto trofejí, nejlépe obě, a myslí si, že dveře na hudební výsluní jsou pootevřeny. Nabízí se organizátorům festivalů, píše téměř s hrdostí o tom, že je skupina ta a ta - x násobný vítěz této soutěže a navíc, světe div se, též držitel toho a toho zvířete. Odpovědi jsou následující. Pošlete kazetu a povídání o kapele. Po měsíci dojde definitivní odpověď, že je přetlak mladých, velmi ale velmi dobrých kapel, že se nehodíte do dramaturgie, takže bohužel nebo že právě byla uzavřena dramaturgie, ale ještě včera by to místo bylo volné, takže nejlépe přihlásit se příští rok už někdy nejlépe v prosinci, a když se přihlásíte příští rok v prosinci, tak další rok je nutné přihlásit se už v říjnu a tak. Že by někdo oslovil kapelu sám od sebe, je z kategorie vědecko-fantastické. Tohle ne každá kapela je ochotna překousnout a po zjištění, že folkový průmysl funguje úplně stejně jako popový průmysl, si členové skupin začnou více vážit svých teple vyhrátých místech na úradech i kdekoli jinde, kde teple vyhrátá místa jsou, a vidinu kariéry folkové hvězdy pouští z hlavy. Ti, kteří hráli pro radost, se už nikam cpát nepokoušejí a organizují si párkrát za rok koncerty pro své kamarády, natočí si CD jako vzpomínku a za cenu CD a něco navíc ho doma vypalují na vypalovačce - taky pro kámoše. Následně se objevují smutné články v novinách o tom, že žádné mladé kapely se ne a ne prosadit vedle ostřílených borců.

I my máme doma dvě Porty a musím říci, že jako lapač prachu jsou výborné a trofej Krtečka ze Zahrady je zase výborné těžítko. Myslím, že se nám tyto artefakty ještě budou hodit, pomalu končíme naše studentské působení v Praze a při hledání zaměstnání nepohrdáme ani místy na úradech. Je tu však i druhá možnost. Účastnit se soutěží rok co rok znova a znova. Získávat lapače a těžítko znova a znova a doufat, že si vás časem někdo všimne (pokud hrajete alespoň trochu prodejnou muziku) a nebo že současné hvězdy pomalu vymřou sešlostí věkem nebo zfosilněním jater.